

| Konstrecensioner

Fascinerande fotografiska färgformer av Linda Hofvander

PUBLICERAD 2021-03-17

Linda Hofvander, "The Ceiling" Foto: Cecilia Hillström gallery

Linda Hofvander utgår från sitt barndomshem i utställningen "The Space of Things" på Cecilia Hillström gallery. De fotografiska färgformerna har en drömsk saklighet som fascinerar Magnus Bons.

Utställning

"The Space of Things"

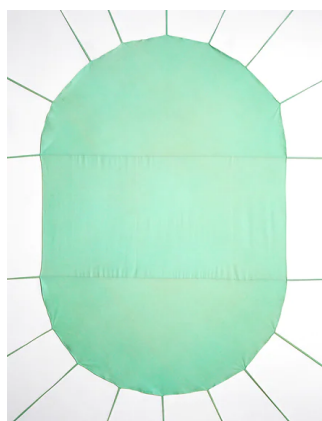
Linda Hofvander

Cecilia Hillström Gallery, Stockholm. Visas t o m 30/4

Linda Hofvanders avfotograferade tygformer har en alldeles egen självklarhet. Jag dras omedelbart in i de enfärgade skepnadernas tydliga formspråk och klara färgklanger. Stora sammanhållna former i gult, blått, rött och grönt. Vagt igenkännbara, men svåra att sätta fingret på. Har de geometriska färgkropparna, som liknar postminimalistiska skulpturer, någon pedagogisk funktion? Eller är det en sorts fångstredskap för minnen, drömmar, syner?

Hofvanders utställning "The space of things" på Cecilia Hillström Gallery är mer personligt färgad än hennes tidigare projekt, som alla undersökt fotografiets grundläggande premisser. Tiden, platsen, tinget, ljuset. Egentligen innebär väl den aktuella bildsviten inte någon större avvikelse, men lägger till en öppning mot något självupplevt.

Fotografiernas figurer är hopsydd av textilier som Hofvander tagit hand om från sitt föräldrahem. Tygcollagen är i verkligheten betydligt större än i fotografierna, och lånar former av ett bord, en trappa, en spaljé, ett parkettgolv, ett fönster, ett tak. Föremål och ytor som fanns i barndomens hus. De bildar hållpunkter från en svunnen vardagsverklighet, omvandlade till abstrakta gestalter. I fotografierna framstår gårdagen mjukt förtätad, och de lekfulla utsnitten tycks bevara något av den ursprungliga platsens stämningar och förhållanden.

BILDSPEL ↙ ↗

Bild 1 av 3 Linda Hofvander, "The Table"

Foto: Cecilia Hillström gallery

De långsmala ljusblå delarna i "The Partition" skänker en oemotståndlig glans åt fururibborna i husets spaljé. Materialet ljusblekt efter många års användning. Den klargula vridningen i "The Stairs" tecknar trappan mellan våningarna sedd ovanifrån, utsträckt genom små snörstumpar vid kanterna. Och "The Table" blir en klargrön, elliptisk sol. Färgfotografierna karakteriseras av en samtidig distans och närhet, exponerade i ett intensivt mellanläge. Formerna må vara fysiskt frånvarande i gallerirummet men är ändå så påtagliga i fotografierna. Inneslutna i bildrummets svävande lätthet.

Mitt på golvet i galleriet står en vikkvägg påminnande om sammanskruvade innerdörrar, också den en sorts inventering från huset. Jag är mera tveksam till objektet som känns stelt och har en täckande smutsbrun kulör. Den skiljer ut sig från fotografiernas genomsläppliga färgskala. Dörrarna saknar också den drömska saklighet som utmärker fotografierna – och står fysiskt i vägen för en överblick och en jämförelse mellan verken på väggarna.

Fotografierna behöver ingen ledsagande möblering, som nog dörrväggen är tänkt att ge. De klarar sig bättre på egen hand. I de nya fotografierna ser jag en intressant utvidgning av Hofvanders fascinerande konsekventa position, ett steg i en konstnärlig mognadsprocess. Blicken bakåt skapar en grund och stakar ut sikten framåt. Hennes färgformer ligger vidöppna och samtidigt inbäddade i svunna tidsskikt.

Läs fler konstrecensioner [här](#).

TEXT

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt